

der er et behov for det. Jeg tvivler på, om der er et reelt behov for dette mærkningskrav.

Kl. 10.30

Afslutningsvis skal jeg meddele, at regeringen med henvisning til de bevæggrunde, som jeg her har nævnt, ikke kan støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er sådan, at familie- og forbrugerministeren jo har den titel, jeg lige har sagt, nemlig familie- og forbrugerministeren. Men spørgsmålet er, om vi ikke snart skal sløjfe det sidste, forbrugerministeren, og bare nøjes med at sige familieminister.

Der er mange forbrugere, der faktisk ønsker, at det her bliver indført, således at slagtemetoden fremgår. Bortset fra at ministeren som sædvanlig er rigtig god til at gemme sig bag det store, stygge EU og give EU skylden for, at man ikke kan gøre noget som helst herhjemme, hvad der i øvrigt desværre også er rigtigt, kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministerens egen holdning til, hvorfor forbrugerne ikke må få relevante oplysninger om eksempelvis slagtemetoden.

Forbrugerministeren har jo selv været ude at lancere nogle mærkningsordninger på andre områder, efterhånden som der nu kommer nogle signaler i samfundet om, at man ønsker dem. Der holder man sig jo ikke tilbage, bortset fra at man også, når det er gældende, altid går ud og siger, at man vil gøre en masse, velvidende at man bagefter kan gemme sig bag EU og sige: Nej, det kan så heller ikke lade sig gøre, det var jo ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg er sådan set meget enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at vi skal have den bedst mulige mærkning til forbrugerne. Men jeg synes også, vi skal være enige om, at vi skal indføre mærkningsregler der, hvor der er et reelt behov. Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se et behov for et nyt mærke med slagtemetode. Vi har ikke fået nogen henvendelser fra borgere eller forbrugere, der ønskede at få det her mærke. Jeg har ikke fået henvendelser fra nogen organisationer. Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti har kendskab til, at der er et meget stort behov, men jeg kan simpelt hen ikke se, at behovet er der.

Derfor mener jeg ikke, at det er relevant at arbejde på at få et sådant mærke.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Henvendelsen om behovet kommer til ministeren i dag, for hvis der ikke var et behov, var der sådan set ingen grund til, at vi var kommet med beslutningsforslaget. Henvendelsen kommer jo til ministeren i dag.

Men ministeren siger så, at hun ikke lige føler, at der er behov for det her. Hvorfor skulle der ikke være behov for, at man som forbruger kan se, hvilken slagtemetode der er blevet brugt? Jeg kunne da også forestille mig, at vi på længere sigt skulle kunne se – hvad man i øvrigt kan på nogle varer i dag, men det er så stadig væk en frivillig ordning – hvor det enkelte dyr stammer fra, altså f.eks. fra hvilken gård, dyret kommer fra. Det er da også en relevant oplysning. Det her er da lige så relevant som det mærke, forbrugerministeren i hvert fald udadtil har sagt hun ønsker, men ikke kan få indført på grund af EU, nemlig ernæringsmærket.

Jeg vil også gerne sige: Den tendens til at gemme sig bag EU, er det, fordi man vil være den pæne dreng eller pige i klassen, eller er det, fordi man ikke tør tage sagerne? Vi har jo for nylig set, at transfedtsyresagen, som man valgte at tage, endte godt for Danmark. Hvorfor tør man ikke? Hvorfor er man så bange for EU?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne gentage: Jeg synes, at forbrugerne skal have de bedst mulige mærkningsregler, men jeg synes også, at det, når vi laver nye mærker, skal være noget, der er et reelt behov for. Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se behovet og efterspørgslen efter et mærke om slagtemetode. Jeg har også ledt efter det i begrundelsen til det her beslutningsforslag, men jeg savner den grundlæggende årsag til, at vi skulle indføre et mærke om slagtemetode.

Det, man også skal huske på, er, at vi, hvis vi laver sådan et nationalt mærke, jo ikke har mulighed for at putte mærke på det importerede kød. Det vil sige, at der vil være noget af det, vi vil kunne mærke, men andet vil vi ikke kunne mærke.

Det, jeg synes vi skal gå efter, og det, vi også vil arbejde for i forbindelse med EU's revision af mærkningsreglerne, er et mærke om produk-